

MUZEUL DE ISTORIE "PAUL PĂLTĂNEA"

GALATI-ROMÂNIA, 800010, Str. Al.I.Cuza, nr. 80

Tel. (40) 236-41.24.08; Fax. (40) 236-46.07.97

Fax2Mail: (40) 336 - 88.00.08

E-mail: muzeuistoriegalati@yahoo.com, Web: www.migl.ro

NR. 694 / 11.06. 2020

RAPORT DE ACTIVITATE MAI 2020

I. Domeniul investiții și lucrări publice

Achizițiile publice realizate în luna de raportare, precum și cele preconizate pentru luna următoare, se prezintă astfel:

Clasificație bugetară	Achiziții publice	
	Realizate MAI 2020	Preconizate IUNIE 2020
20.01	36.915,18	88.500
20.01.01	-	-
20.01.02	-	5.000
20.01.03	385	30.000
20.01.04	817,44	1.000
20.01.05	-	1.500
20.01.06	239	-
20.01.08	654,83	1.000
20.01.09	25.990,60	30.000
20.01.30	8.828,31	20.000
20.30.30	-	-
20.02	-	3.000
20.05	1.356,60	2.000
20.06	-	2.000
20.06.01	-	2.000
20.06.02	-	-
20.11	-	-
20.13	-	-
Total 20	38.271,78	95.500
71	-	-
71.01.02	-	-
71.01.30	-	-
Total	38.271,78	95.500

II. Domeniul resurse umane

- Număr de posturi aprobate de autoritatea coordonatoare – **39**, personal contractual;
- Număr de posturi ocupate – **39**, personal contractual;
- Număr de posturi vacante în ultima lună și modalitatea de vacanțare – **Nu este cazul**;

4. Număr de posturi ocupate în ultima lună și modalitatea de ocupare – **Nu este cazul**;
5. Număr de posturi transformate din funcții publice în posturi în regim contractual – **Nu este cazul**;
6. Număr de posturi transformate din posturi în regim contractual în funcții publice – **Nu este cazul**;
7. Numărul sesizărilor disciplinare și modul de soluționare a acestora – **Nu este cazul**;
8. Numărul litigiilor de muncă și evoluția acestora – **Nu este cazul**;
9. Numărul de salariați care au participat la programe de formare profesională și tematica acestor programe – **Nu este cazul**.

III. Domeniul dezvoltare regională - Nu este cazul

1. Idei de proiecte/initiative;
2. Proiectele în implementare – stadiu și progres

Capacitate administrativă ridicată prin investiții integrate și complementare – CARIC (cod SMIS 126291) – proiect derulat de Consiliul Județean Galați, constând în implementarea atât la nivelul Consiliului Județului Galați, cât și la cinci instituții subordonate, printre care și Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați, a instrumentului european CAF (The Common Assessment Framework) pentru îmbunătățire - finalizare

3. Evenimentele ce urmează a fi organizate;
4. Evenimentele organizate și impactul acestora.

IV. Domeniul petiții

1. Numărul total de petiții adresate instituției - **Nu este cazul**
2. Numărul de petiții soluționate, a căror soluționare ține de competența instituției - **Nu este cazul**;
3. Numărul de petiții redirijate spre soluționare - **Nu este cazul**;
4. Numărul de petiții anonime - **Nu este cazul**;
5. Principalele probleme sesizate - **Nu este cazul**
6. Propunerile pentru îmbunătățirea activității de soluționare a petițiilor - **Nu este cazul**.

V. Domeniul informare publică

1. Numărul de solicitări de informații de interes public înregistrate - **1**;
2. Numărul de solicitări rezolvate favorabil - **1**;
3. Numărul de solicitări înregistrate, redirecționate spre soluționare altor instituții **Nu este cazul**;
4. Numărul de solicitări înregistrate, respinse, precum și motivul respingerii - **Nu este cazul**;
5. Numărul de solicitări înregistrate, adresate de persoane juridice - **25**;
6. Numărul de solicitări înregistrate, adresate de persoane fizice - **2**;
7. Numărul de reclamații administrative adresate instituției, în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare - **Nu este cazul**;
8. Numărul de reclamații administrative soluționate în favoarea reclamantului - **Nu este cazul**;
9. Numărul de plângeri la adresa instituției, aflate pe rolul instanțelor de judecată, formulate în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare - **Nu este cazul**;
10. Numărul de plângeri soluționate de instanțele de judecată în favoarea reclamantului - **11**.
11. Propunerile pentru îmbunătățirea activității de soluționare a solicitărilor de informații de interes public - **Nu este cazul**.

VI. Domeniul de comunicare

1. Principalele activități/evenimente desfășurate în perioada de referință și aprecierea impactului acestora:

**Proiecte culturale proprii
Promovare exponate muzeale în mediul virtual
(Facebook, site www.migl.ro)**

3 mai 2020 – **ȘTEFAN PETICĂ (20 ianuarie 1877 – 17 octombrie 1904)**

Colega noastră, muzeograf Mihaela Damian, continuă să ne prezinte, online, personalitățile iveaușene, care fac parte din expoziția de bază de la Casa „Hortensia Papadat Bengescu”, secție a Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați. Astăzi, despre un alt fiu al târgului Ieușeni, Ștefan Petică, pe care literatura română l-a înregistrat ca pe „un meteor de felul unor Vasile Cârlova și Nicolae Labiș, stins din viață la numai 27 de ani” (Theodor Codreanu). Fiul lui Enache și al Ecaterinei Petică, poetul s-a născut la Bucești, comuna Ieușeni, în ziua de 20 ianuarie 1877. A urmat studiile primare la Liesti, gimnaziale la Tecuci, iar cele liceale la Brăila, loc în care își afirmă înclinația către literatură. Între anii 1902-1904 a fost student al Universității din București, la Facultatea de Filologie.

Ștefan Petică a fost, înainte de toate, primul poet simbolist autentic din literatura română. Intelectual autodidact, poliglot, cu preocupări multidisciplinare umaniste în literatură, filosofie, sociologie, antropologie, astronomie, istoria artei, Ștefan Petică este autorul a numeroase articole, studii, note, recenzii pertinente și incisive.

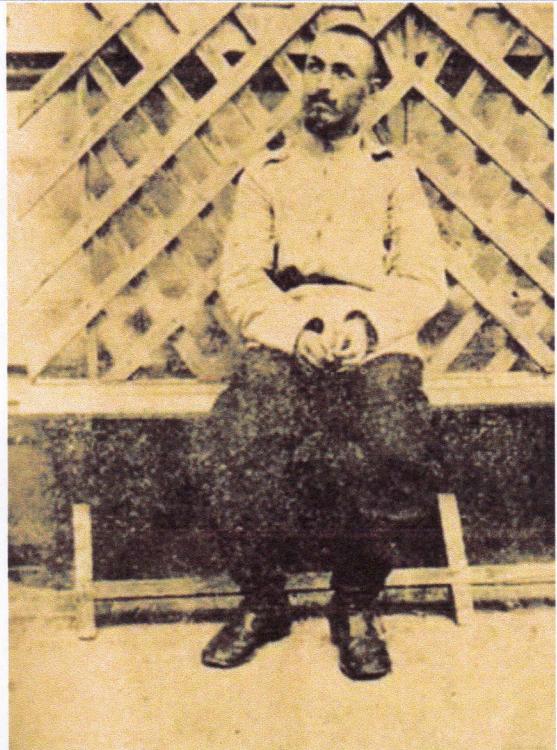
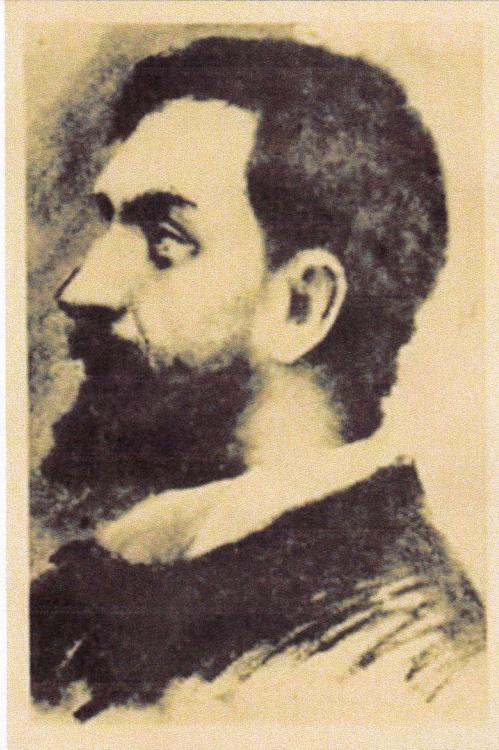
Bun cunoșcător al operelor unor autori germani (Stephen Georg, Hugo von Hoffmannstall, Maeterlinck), francezi (Alfred Vallette, Stephan Mallarmé), englezi (Lord Tennyson), ruși (Ivan Turgheniev, Lev Tolstoi, Aleksandr Pușkin, Mihail Lermontov) și maghiari (Sándor Petőfi), Ștefan Petică a transpus în limba română o parte din creația acestora. Avea un pronunțat simț al contemporaneității și era la curent cu tot ceea ce însemna valoare în diversele zone de cultură europeană, ceea ce-l determină pe George Călinescu să constate cu admirație: „E surprinzător cât de modern era Petică, simplu fiu de răzeși din satul Bucești”.

Și-a asigurat existența ca jurnalist, colaborând la variate ziară și reviste politice și literare: ziarist acreditat la „Capitala” (1888), redactor la „România Jună” (1900), prim redactor la „L' Echo de Roumanie” (1902), secretar de redacție la „Literatorul” (1899), și „Economia Națională”.

Încă din perioada liceului a aderat la mișcarea socialistă și a desfășurat o intensă activitate publicistică la revistele „Lumea nouă” și „Munca”, sprijinind activ revendicările țăranilor și înființarea cluburilor socialiste la sate. Cu timpul, s-a îndepărtat de socialism, regăsindu-se în matca unui alt idealism, naționalismul.

Considerat un intelectual precoce, care promitea o operă literară de substanță, deschizător de drum în literatura simbolistă, teoretician profund și subtil al acestui nou curent literar, Ștefan Petică s-a stins din viață din pricina ftizei, în plin elan creator, în anul 1904.

– 1.360 vizualizări

7 mai 2020 - EREMIA-TEOFIL GRIGORESCU (1863 – 1919)

Din seria personalităților iveștene, prezente în expoziția de bază din Casa „Hortensia Papadat Bengescu”, secție a Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați, colega noastră, muzeograf Mihaela Damian ni-l prezintă astăzi pe Generalul Eremia Grigorescu. S-a născut la Târgu Bujor la 28 noiembrie 1863, fiu al lui Nicolae Grigore Grigorescu și al Mariei Cazacu. A urmat cursurile primare în comuna natală, gimnaziul la Galați (1874 -1878), Școala de Aplicație de Artillerie și Geniu (1884 – 1886) din București, cursuri de matematică superioară și stagiu de perfecționare în artillerie și administrație în Franța. În 1886 s-a căsătorit cu Eleonora Arapu, profesoară de matematică, cu care a avut 5 copii: Lucreția, Traian, Aurelian, Romulus, Margareta. Din cea de-a doua căsătorie (1918) cu Elena Negroponte, a avut un băiat: Ulyse Dan Negroponte Grigorescu.

Ca Tânăr ofiter artilerist s-a remarcat repede prin competență, stăruință, dar și intransigență, calități care i-au adus avansări în grad și funcții de mare răspundere, precum cea de director al Școlii de artillerie, geniu și marină și de director al artilleriei la Ministerul de Război.

La intrarea României în Marele Război, Eremia Grigorescu avea gradul de general și a fost numit comandant al unei divizii pe frontul din Dobrogea. Ulterior, Divizia 15, în fruntea căreia se afla generalul Eremia Grigorescu, a fost detașată pe frontul din Moldova, iar calitățile sale de mare comandant au fost confirmate prin respingerea atacurilor germane de la Oituz, asigurându-și superiorii cu celebra garanție: „Pe aici nu se trece”, unitatea pe care o comanda fiind pe drept supranumită „Divizia de fier”.

În iulie 1917, a fost numit la conducerea Armatei I române, însărcinată să participe la apărarea Moldovei. Aceasta este momentul în care se conturează aura de glorie cu care a fost încununată figura generalului Eremia Grigorescu. În bătălia de la Mărășești, a reușit cu aceeași energie să insuflă subordonaților săi încredere și tenacitate, iar atacul înversunat al armatelor germane nu și-a atins țelurile: ocuparea Moldovei și înfrângerea armatei române. Eremia Grigorescu își creează astfel faima unui „om pe care inamicul nu l-a putut înfrângă”.

Meritele generalului Eremia Grigorescu au fost recunoscute atât pe plan intern, cât și de către țările aliate, prin acordarea unor înalte ordine și decorații: Ordinul Mihai Viteazul, cl. a III-a (1916) - primul general român care primea această decorație „pentru acte de bravură în fața inamicului”; Ordinul Mihai Viteazul cl. a II-a (1917); Ordinul Companion of the Bath al Marii Britanii; Ordinul Legiunea de Onoare în grad de Mare Cruce al Republicii Franceze; Ordinele imperiale rusești Sfântul Gheorghe, în grad de Mare Cruce și Sfânta Ana cu spadă; Sabia de Onoare oferită de împăratul Japoniei.

Generalul Eremia Grigorescu s-a stins din viață la 21 iulie 1919 și, potrivit voinței sale testamentare, a fost înhumat în cimitirul de la Mărășești. La 29 august 1924 a fost reînhumat în sarcofagul central al Mausoleului de la Mărășești.

Deși nu s-a născut la Ivesti, generalul Eremia Grigorescu este legat de acest loc prin destinul care l-a purtat aici în mai multe rânduri. În timpul Primului Război Mondial, fiind numit comandant al Corpului 6 de armată (iunie 1917), generalul Eremia Grigorescu și-a instalat un post de comandă în comuna Ivesti, pentru o scurtă perioadă de timp, unde o cunoaște pe cea de-a doua sa soție, Elena Negroponte. Prin căsătoria cu aceasta a devenit proprietar al moșiei și podgoriei de la Ivesti.

9 mai 2020 – HORTENSIA PAPADAT-BENGESCU (8 decembrie 1876 – 5 martie 1955)

Încehem seria personalităților ievenite, prezente în expoziția de bază de la Casa „Hortensia Papadat Bengescu”, secție a Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați, chiar cu Hortensia Papadat Bengescu. Colega noastră, muzeograf Mihaela Damian vă prezintă mai jos radiografia vieții și activității prozatoarei care a făcut celebru Ieveniul.

Personalitate de excepție în literatura feminină, întemeietoarea romanului românesc modern de analiză, Hortensia Bengescu s-a născut la Ieveni, în județul Tecuci (astăzi Galați). A fost fiica generalului Dimitrie Bengescu și a profesoarei Zoe Ștefănescu și nepoată a generalului George Bengescu-Dabija, junimist și dramaturg apreciat. A primit o educație aleasă, formându-și din copilărie gustul pentru literatură și muzică.

S-a căsătorit în 1897 cu magistratul Nicolae Papadat, pe care l-a urmat, alături de copiii lor (Nicolae, Zoe, Marcela, Dimitrie, Elena), în diverse orașe de provincie (Turnu Măgurele, Buzău, Galați, Focșani, Constanța) pentru ca, după pensionarea soțului, să se stabilească la București.

A debutat publicistic în anul 1912, în revista „La Politique”, apoi a colaborat la diverse ziare și reviste („Viața românească”, „Sburătorul”, „Vremea”, „Adevărul literar și artistic”) cu opinii despre artă și literatură, cronică literară, dramatice, muzicale, de artă plastică, însemnări biografice. Debutul în literatură se petrece sub îndrumarea spirituală a lui G. Ibrăileanu, îndelungată și febrila corespondență cu acesta reușind să o integreze, dincolo de distanța ce o separă de Iași, atmosferei din jurul „Viții românești”. În acest climat sunt scrise prozele lirice din volumul „Ape adânci” (1919), sondaje fine ale propriului suflet. Acestui lirism specific literaturii feminine î se adaugă un scormonitor simț de observație, înclinat spre reflexivitate, și o capacitate analitică ce semnalează apariția unei noi formule în proza românească.

Mutarea familiei scriitoarei la Constanța o distanțează de cercul „Viții românești” și o apropie de „Sburătorul”, care a avut, prin Eugen Lovinescu, o influență hotărâtoare asupra scrisului său. Primele colaborări la „Sburătorul”, strânsă în volumele „Sfinxul” și „Femeia în fața oglinzi” (1921), îmbogătesc lirismul inițial al scriitoarei prin adâncirea și perfecționarea autoanalizei psihologice. În consens cu exigențele lovinesciene, lirismul e depășit în favoarea unei literaturi obiective. Formula intermediară o reprezintă „Balaourul” (1923), jurnal al unei femei care, încercând să uite o decepcie sentimentală, trăiește tragică experiență a războiului.

Tot spre notația obiectivă tind și „Romanța provincială” (1925) și „Desenuri tragice” (1926), în care Hortensia Papadat-Bengescu observă și fixează psihologii și destine omenești. Apar apoi „Fecioarele despletite” (1926), primul roman al celei mai însemnante opere a scriitoarei, ciclul Halippilor, urmat imediat de capodopera ciclului, „Concert din muzică de Bach” (1927) și mai târziu, „Drum ascuns” (1933). Este o literatură de analiză, observare și descriere a stărilor de conștiință, a dramelor ce se ascund în spatele convențiilor lumii parvenite de după primul război mondial.

Urmează romanele „Logodnicul” (1935) și „Rădăcini” (1938), care preiau unele personaje episodice ale ciclului Halippilor. În 1936, când î se conferă Marele Premiu al Societății Scriitorilor Români, Hortensia Papadat-Bengescu este o scriitoare recunoscută și elogiată. În ultima parte a vieții, scriitoarea a lucrat la romanul „Străina”, al căruia manuscris s-a pierdut în condiții misterioase după ce a fost predat editorului Remus Cioflec, în momentele de derută ce au urmat naționalizării editurii pe care acesta o conducea.

Instaurarea regimului comunist a așezat-o pe marea romancieră într-un con de umbră, un ultim gest de recunoaștere a meritelor sale literare fiind acordarea Premiului Național pentru Proză, în 1946. Se stinge într-o nedreaptă uitare a colegilor și cititorilor la 5 martie 1955, la București.

Hortensia Papadat-Bengescu a încercat și tentația teatrului. „Povârnișul”, intitulată apoi „A căzut o stea” (1915), „Bătrânul” (1920), „Medievala” (1930), „Sora mea, Ana” (1942) denotă calități de dramaturg ce fuseseră semnalate de Camil Petrescu.

Hortensia Papadat-Bengescu rămâne în istoria literaturii române o mare prozatoare, creațoare a romanului citadin românesc, a romanului modern de analiză, considerată îndreptățit de critică „o mare europeană”.

15 mai 2020 – 147 DE ANI DE LA MOARTEA DOMNITORULUI ALEXANDRU IOAN I-IU CUZA

15 mai este o zi tristă pentru istoria românilor. Astăzi se împlinesc 147 de ani de la moartea lui Alexandru Ioan I-iu Cuza, primul domnitor al Principatelor Române. Deși a avut o domnie scurtă (1859-1866), Alexandru Ioan I-iu Cuza a reușit să dezvolte România modernă, prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului Parlament unic al țării și a primului guvern unitar, dar și prin reformele sale: adoptarea primei constituții românești, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești, reforma agrară și cea a învățământului. Prin reforma învățământului a fost introdus alfabetul latin în locul celui chirilic, folosit atunci. În timpul domniei, Alexandru Ioan I-iu Cuza a dus o continuă activitate politică și diplomatică pentru recunoașterea Unirii Moldovei și Țării Românești de către Puterea suzerană și Puterile Garante. În anul 1862 Principatele Unite devin oficial România, iar capitala se stabilește la București. Principalele sale reforme au avut un mare impact în străinătate și au dus la intensificarea activităților diplomatice ale României. Adoptă primul Cod Civil și Cod Penal din țările române, inspirate după Codul Napoleonian. În timpul domniei sale, au fost fondate Universitățile din București și din Iași și a modernizat Armata Română.

A fost silit să abdice în data de 11/23 februarie 1866, plecând în exil, împreună cu Doamna Elena Cuza. S-a stins din viață la Heidelberg (Germania), în 15 mai 1873, la numai de 53 de ani. Respectându-i-se voința, a fost înmormântat în Țară, la reședința sa de la Ruginoasa. La înmormântare au participat peste 30 000 de persoane, discursurile funerare fiind ținute de Mihail Kogălniceanu (fostul consilier al Domnitorului Alexandru Ioan I-iu Cuza), Petre Grădișteanu, Andrei Vizanti și Nicolae Ionescu. În anul 1944 osemintele lui Cuza Vodă au fost duse la Curtea de Argeș, iar după cel de al Doilea Război Mondial, ele au fost aduse la Iași și așezate într-o criptă din interiorul bisericii "Trei Ierarhi". Aici, stau alături, în criptele din biserică "Trei Ierarhi" din Iași, trei mari domnitori ai românilor: Vasile Lupu, Dimitrie Cantemir și Alexandru Ioan I-iu Cuza. – **2.127 vizualizări**

18 mai 2020 – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A MUZEELOR – "MUZEE PENTRU EGALITATE: DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE"

În fiecare an, pe 18 mai este marcată Ziua Internațională a muzeelor. Începând cu anul 1977, Consiliul Internațional al Muzeelor (ICOM) a stabilit ca această dată să fie dedicată instituțiilor de cultură care au ca obiectiv promovarea și aducerea la cunoștința publicului bogăția patrimoniului nostru, conservat și pus în valoare de muzeee.

Prin tema din acest an: "Muzeee pentru Egalitate: Diversitate și Incluziune" se dorește sporirea interesului față de colecțiile muzeelor, dar și sensibilizarea societății în privința dificultăților cu care se confruntă aceste instituții muzeale.

Această zi ar fi trebuit să fie un eveniment, menit să întemeieze și să consolideze relațiile de cooperare dintre muzeee, specialiștii acestora și public, însă pandemia de COVID-19 a făcut ca, anul acesta, multe instituții muzeale să aibă ușile închise. Deși modul firesc al lucrurilor s-a modificat radical, astăzi ISTORIA, ARTA și ȘTIINȚA sunt celebrate în toată lumea. Chiar și în aceste condiții, complet neobișnuite, vă invităm pe site-ul Muzeului de Istorie "Paul Păltănea" și pe paginile de Facebook, pentru a admira, doar online deocamdată, expozițiile noastre de bază și temporare atât de la Lapidarium, cât și de la secțiile: Casa "Hortensia Papadat Bengescu", din comuna Ivesti, Casa Rurală "Ion Avram Dunăreanu", din comuna Suhurlui și Casa Memorială "Costache Negri", din comuna cu același nume. – **2.638 vizualizări**

ICOM International council of museums
ROMANIA CONSILIUL JUDEȚEAN GALAȚI
MUZEUL DE ISTORIE „PAUL PĂLTĂNEA” GALAȚI

**Muzeee pentru Egalitate:
Diversitate și Incluziune**

**Ziua Internațională a Muzeelor
International Museum Day**

18
mai 2020

21 mai 2020 – Casa memorială „Costache Negri” - **ÎNTÂLNIRILE DE LA MÂNJINA**

În fiecare an, pe 21 mai, la Casa memorială „Costache Negri”, secție a Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați era sărbătoare. În amintirea întâlnirilor de odinioară ale revoluționarilor de la 1848 și ale luptătorilor pentru Unire, istorici, oameni de cultură, localnici, dar și simpli curioși se întâlneau, în cadrul manifestării **ÎNTÂLNIRILE DE LA MÂNJINA**, la fostul conac, care i-a aparținut familiei Negri. Anul acesta, pentru prima dată, întâlnirea nu va avea loc, iar pe 21 mai, în ziua praznicului Constantin și Elena, rememorarea personalității celui care a participat intens la Revoluția de la 1848 va fi făcută doar în sufletele noastre. Colega noastră, muzeograf dr. Elena Ingrid Bahamat ne propune o excursie online la Casa memorială „Costache Negri”, situată în comuna cu același nume și ne oferă mai jos reperele istorice care ne ajută să trăim atmosfera de odinioară.

Memoria locurilor marcate de semnificații istorice merită a fi perpetuată de-a lungul timpului. În comuna Costache Negri (fostă Mânjina) din județul Galați, situată la o distanță de aproximativ 40 km de municipiul Galați, se află Casa memorială Costache Negri (secție a Muzeului de Istorie Paul Păltănea Galați), amenajată în fostul conac al familiei Negri.

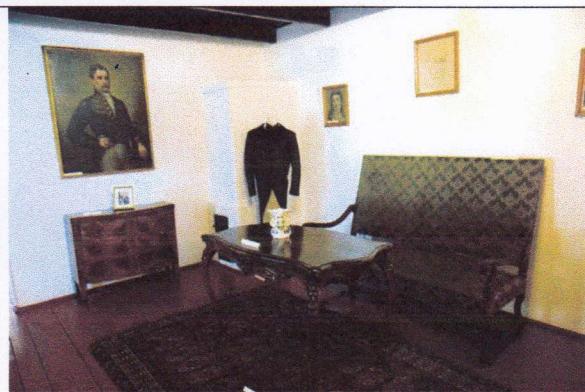
Ca om și ca susținător al interesului național, Costache Negri (1812-1876) a fost simpatizat, respectat și apreciat deopotrivă de apropiati și de colaboratori, de contemporani, dar și de generațiile următoare, locul său în Panteonul personalităților românești fiind clar definit. În istoria modernă a românilor, Costache Negri și-a câștigat un loc aparte și prin rolul acordat moșiei sale de la Mânjina de revoluționarii pașoptiști. Aici se întâlneau prietenii lui Negri, frecvent din anul 1845, pentru a dezbatе viitoarele idei programatice ale mișcării revoluționare amintite. Mai elocvente decât considerațiile istoricilor, în contextul acesta, sunt amintirile unuia dintre obișnuinții conacului de la Mânjina din epocă, poetul Vasile Alecsandri: "Două puncte foarte depărtate existau pe fața pământului, în cari Români generației nouă, începură a se întâlni: unul în Franța, în quartierul studenților din Paris, și celalt în Moldova, la moșia lui Costache Negri." (Gh.N.Munteanu-Bârlad, Costache Negri.Viața și vrednicia lui, Editura Librăriei Leon Alcalay, București, f.a., p.18.)

Generațiile următoare, conștiente de semnificațiile istorico-afective ale fostei moșii a familiei Negri (vândută în perioada premergătoare Unirii) din județul Galați, au considerat necesară recunoașterea ca atare a acestora și acordarea rolului cuvenit în istoria locală și națională. În anul 1908, vechiul sat Mânjina a fost decretat comună și a primit numele lui Costache Negri, iar în anul 1943 (prin Decretul nr. 2336/ 23 august 1943, semnat de Mareșalul Ion Antonescu) "Casa și parcul Marelui Vornic Costache Negri din comuna Costache Negri (fostă Mânjina), județul Covurlui, se clasează monument istoric" (apud Viorica Pisică, Casa de la Mânjina a lui Costache Negri-Monument istoric, în „Danubius”, nr. XVII, 1997, p.203.), urmând a fi sediul unui muzeu. Muzeul s-a inaugurat însă mult mai târziu, în anul 1968, cu prilejul împlinirii a 120 de ani de la Revoluția din 1848 și a fost, de-a lungul anilor, reorganizat tematic în concordanță cu evoluția principiilor muzeotehnicii.

Cadrul expozițional actual al Casei memoriale Costache Negri sugerează secvențe din viața cotidiană patriarhală trăită de oameni - artizani și martori ai unor momente importante din istoria națională. Ospitalitatea spațiului este conferită de obiectele de artă decorativă, fotografii și corespondență de familie, lucrări de artă plastică care au aparținut lui Costache Negri, fizice sale, familiilor surorilor lui și altor rude, precum și unor prieteni, mai mult sau mai puțin cunoscuți publicului larg. Saloanele destinate primirii vizitelor, audiuțiilor muzicale, meselor servite în cadrul întâlnirilor obișnuite ori sărbătorești, urmate de îndelungi conversații pe teme

variate, sunt relevante pentru ilustrarea tradiționalelor întâlniri de la Mânjina, la care erau prezenți: Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Alexandru Ioan Cuza, și alții. Invitați și gazde se puteau retrage și în diverse alte camere ale conacului imaginat muzeografic, în funcție de momentul zilei, pentru: rezolvarea unor probleme gospodărești; conversație preponderent masculină pe teme economico-sociale sau politice; studiu; joc de cărți ori șah; scrierea corespondenței; lecturi și muzică; șuete feminine despre viața mondenească a saloanelor citadine, modă, gastronomie; pregătirea pentru serate, baluri de sezon, serbări tradiționale; siestă.

Petrecerea timpului în cadru familial, amical sau oficial, la un conac precum Mânjina, denotă un stil de viață al élitei românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea racordat într-o manieră specifică modei ambientale europene, dovedă certă a faptului că spațiul românesc ținea pasul Europei și din acest punct de vedere. Această realitate s-a perpetuat și la începutul secolului al XX-lea când, probabil, urmașii familiei Negri au păstrat, ca amfitroni, tradiția ospitalității celor care au impus conacul de la Mânjina în conștiința posterității. (muzeograf dr. Elena Ingrid Bahamat) – **4.966 vizualizări**

27 mai 2020 – Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" se redeschide pentru public

Suntem încântați să vă aşteptăm, din nou, de miercuri, 27.05.2020, la Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați, secția Lapidarium și vă prezentăm, mai jos, regulile obligatorii pentru accesul în muzeu, în contextul pandemiei generate de COVID-19.

- Așadar, începând cu data de 27 mai 2020, Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați își va relua activitatea cu publicul vizitator, ca urmare a implementării măsurilor de protecție anti SARS-CoV-2 și cu respectarea prevederilor legale în vigoare, astfel:

- Accesul publicului în muzeu va fi permis numai în condițiile purtării de mască (medicală/nonmedicală), pe toata durata vizitei în incinta muzeului. Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție, masca se poziționează astfel încât să acopere integral nasul, gura și bărbia;
- Accesul în incinta spațiilor expoziționale se face cu respectarea de către participanți a unei distanțe de cel puțin 2 metri. Păstrați distanța de siguranță de cel puțin 2 metri față de ceilalți vizitatori; Termometrizarea non-contact a vizitatorilor - Vizitorii care refuză să le fie măsurată temperatura nu vor avea acces în spațiile expoziționale ale Muzeului de Istorie "Paul Păltănea" Galați;
- Igienizarea mâinilor cu soluție dezifectantă/gel antibacterian, puse la dispozitie de către Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați;
- Igienizarea încăltămintei utilizând covorul dezinfecționat amplasat la intrarea în muzeu;
- Accesul la ghișeul muzeului, pentru achitarea biletelor, se permite doar după îndeplinirea condițiilor prezentate mai sus;
- Respectarea circuitului de vizitare unidirectional stabilit în interiorul salilor de vizitare, precum și la indicațiile personalului de supraveghere și ale serviciului de pază;
- Pe parcursul vizitării expozițiilor muzeale este interzisă atingerea suprafețelor și a obiectelor expuse;
- Evitarea formării de grupuri. Luăți în considerare faptul că numărul maxim permis de vizitatori (prezenți simultan) într-o sală de expoziție este de 3 (trei) persoane, pentru a se facilita menținerea distanței fizice. Se acceptă un număr de maximum 5 persoane care fac parte din aceeași familie;

- Durata vizitei va fi limitată la maximum 45 de minute; intrarea vizitatorilor în muzeu (cel mult trei persoane, sau cinci persoane, care fac parte din aceeași familie) se va desfășura la intervale de 10 minute;
- Nu atingeți publicațiile sau alte materiale informative și promovaționale puse în vânzare. La cerere, ele vă vor fi prezentate și vândute de către personalul muzeului.

INFORMARE IMPORTANTĂ!

- La intrarea în muzeu, este obligatorie efectuarea triajului observațional și termometrizarea non-contact a tuturor vizitatorilor de către personalul instituției special desemnat în acest sens, nefiind permis accesul persoanelor care prezintă o temperatură corporală ce depășește 37,3°C și/sau simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree). Persoanelor care vor refuza verificarea temperaturii li se va interzice, de asemenea, accesul în muzeu.
- Programul de vizitare este de miercuri până duminică, inclusiv, în intervalul orar 10:00-18:00.
- Pe toată perioada Stării de Alertă, ghidajele vizitatorilor sunt suspendate.

Vă rugăm să ne susțineți în efortul de a stopa răspândirea virusului SARS-CoV-2 și pentru atenuarea efectelor acestuia, respectând cu strictețe regulile de igienă personală, distanțare fizică și acces în muzeu.

* Prezentele reguli au fost elaborate în baza reglementărilor în vigoare impuse de Ministerul Culturii, Ministerul Sănătății, Institutul Național de Sănătate Publică și Comitetul Național pentru Situații de Urgență, precum și a măsurilor speciale luate de Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" Galați pentru prevenirea și limitarea îmbolnăvirilor cu noul Coronavirus (COVID-19).

Vă mulțumim că ați rămas alături de noi, online, în perioada Stării de Urgență și a Stării de Alertă!

6.912 vizualizări

27 mai 2020 – Muzeul de Istorie "Paul Păltănea" s-a redeschis pentru vizitare

Începând din, 27.05.2020, Muzeul de Istorie "Paul Păltănea", Galați, secția Lapidarium este din nou deschis pentru vizitare. Un gălățean pasionat de istorie ne-a și trecut pragul. Domnul Marius Dănilă a respectat toate măsurile de protecție anti SARS-CoV-2 și ne-a mărturisit că aștepta cu nerăbdare momentul în care va păsi din nou în muzeu. Vizitatorul a făcut un tur al Lapidariumului, a cerut detalii istorice de la colegii noștri muzeografi și la final și-a declarat încă o dată satisfacția vizavi de frumusețea muzeului și mai ales de importanța exponatelor.

4.259 vizualizări.

28 mai 2020 – ZIUA EROILOL

E zi de mare sărbătoare pentru creștinii ortodocși – prăznuirea „Înălțării Domnului”, moment de rugăciune, dar și de aducere aminte pentru Eroii cunoscuți și necunoscuți, căzuți de-a lungul timpului pe câmpurile de luptă, pentru libertatea noastră.
Glorie eternă bravilor noștri Eroi!

746 vizualizări

Activitățile culturale ale Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” Galați sunt promovate și în anul 2020 prin diverse mijloace - afișe, pliante, flyere, comunicate și articole de presă în mass-media, reportaje TV, pe site-ul: www.migl.ro și pe pagina de facebook: <https://www.facebook.com/muzeuldeistorie.galati>.

VII. Domeniul realizărilor pe obiective de investiții - Nu este cazul

Vizează întocmirea și comunicarea lunară a datelor în formatul cuprins în tabelul de mai jos și se aplică doar instituțiilor publice subordonate care sunt cuprinse în Lista de investiții, anexă la Hotărârea Consiliului Județului Galați de aprobare a bugetului local al Consiliului Județului Galați pe anul 2011.

M A N A G E R,

prof. Cristian-Dragoș CĂLDĂRARU

